

מאירי

עלון ערוץ מאיר להורים ולילדים

כרשת בשלח תשע"ט

קריעת הים

ילדים, נסיתם פעם לדמין את עצמכם עם בני ישראל בזמן קריעת ים סוף?

תמיד אנחנו מספרים את ספור קריעת הים, חוזרים שזה היה נס גדול ומפלא. אבל שזה לנסות ולדמין את המציאות שהיתה אז...

בני ישראל הולכים במדבר, ולפתע מגלים את המצרים רודפים אחריהם. מה עושים? בורחים! אבל אז מגלים שאין לאן לברח! ים עמוק לפניהם

והמצרים מאחריהם. היינו עומדים בפחד כזה?

ואז - ה' אומר למשה להטות את ידו על הים. מה יקרה עכשיו? ממש מותח...

משה מטה את ידו אל הים ואז לפתע רוח חזקה ביותר מתחילה לנשב ובוקעת את הים, לעינינו המשתאות...

אם נתאר לעצמנו את מה שהיה שם, נוכל ממש להבין עד כמה גדול ועצום היה נס קריעת ים סוף!

2 שעת סיפור

4 חג מועד

ערוץ מאיר לילדים

לרכישת מנוי לערוץ הילדים
התקשרו: 02-6461323
או באתר ערוץ מאיר לילדים

שעת סיפור

היכן החכמה

מגדולי המלכים שבבעבר הרחוק היה. מלך אהוב ומסור לשליו ונתיניו היה, בני צמו אהבו והעריצו אותו עד למאד. לדבר אחד שלא השיג שאף המלך - חשקה נפשו להשיג חכמה. מאז היותו בן בשנים הטל על כתפיו הצעירות על משא הממלכה, תמיד טרוד היה בהעמדת המשטר על פנו, בחקיקת חקים, ענייני משפט, השלטת סדר, דאגה לעניינים פלכללים, טפול בבציעות בשחון וכל שאר ענייני הממלכה השוטפים.

עסוקיו המרובים לא אפשרו לו מעולם לרכוש את החכמה שכה נכסף אליה. את ענייני הממלכה השוטפים הוא נהל בסיועם של צוות יועצים נבחר, שכלם היו אנשים חכמים, איש איש בתחומו, הללו סיעו בעדו לנהל את הכל על הצד הטוב ביותר, ולהמנע מטעויות הרות גורל.

אבל כל זה לא השקיט את הצמאון שלו לחכמה. הוא רצה לדעת הרבה יותר, היתה לו שאיפה עזה להחכים

וללמוד, רק שזמנו לא היה ברשותו. היה לו יועץ קשיש, איש חכם ונבון, רחב אפקים, בעל תפיסה מהירה וזקרון פנומנאלי. הוא היה אחד היועצים הבכירים בממלכה. המלך הרבה להתיעץ אתו, ודעתו היתה נחשבת כמעט תמיד למלה האחרונה. המלך דע שעצותיו לא יסלאו בפז, והעריכו על כך.

באחד הימים פנה המלך לאותו יועץ קשיש, כשבבקשה בכיו: 'תראה, כבר שנים ארכות אני מנהל את הממלכה הזו, בתוך כדי שאני דוחק את הצמאון הגדול שלי לרכישת חכמה, ענייני השלטון אינם מותירים לי פנאי שהייתי רוצה. אבקש ממך בקשה אחת, תחפש לי את תמצית החכמה, כשתשיגנה תתמצת לי אותה עוד יותר, ותגיש אותה בפני בצורה הקצרה ביותר שאפשר. לצורך כך צא לחפשה בתשלים מלא, קח לך את כל הזמן הנדרש לשם כך, ונקפת הממלכה תקבל תפוצי פתוח להוצאות, אל תחסך דבר, ותחזיר לכאן בהקדם'.

הקשיש קד קדה עמקה, ואמר:

'הוד מעלתך, איני זקוק אף לא לשעה אחת'.

המלך הרים גבה, והורה לו להמשיך.

- 'תראה לי רק מלה אחת, הוד מעלתך!'

- 'הרשות נתונה!'

- 'גזר!'

- 'גזר?! איך זה בדיק קשור למה שדברנו?'

ואוכל בכל פה את העלים החיצוניים באשר, בטוח הוא כי בכו מצה את כל ההנאה האפשרית מהפרי.

מועטים הם היועצים לאחז בעלים החיצוניים, למשך ולנבר פנימה, להעמיק ולדעת שבהעמקתם יגיעו אל הפרי עצמו.

כך גם החכמה. התבוננתי וראיתי כי רבים הם החכמים בעיניהם, מבטם הוא מבט שטחי, ומסקנותיהם אף הם שטחיות ורדודות, אך סמוכים הם ובטוחים כי מצו את הנושא והקיפוא, וראויים הם להקרא חכמים. אולם מועטים היועצים את הסוד כי מעבר למבט השטחי של כל דבר יש עמק, במאמץ לא גדול, מתוך ידיעה זו אפשר לחתור ולהגיע אל לב לבם של החכמה, אל האמת.

• • •

בלחיצת כפתור אין משיגים חכמה. גם אם יזדמן לפניך חכם או ספר המכיל את תמצית החכמה, לא תשיג אותה ללא עמל, ללא התבוננות והעמקה. לפעמים החכמה זמינה ועומדת לפניך, אבל בשביל להשיגה צריך רק את השקעתך. אין דרך קלה להשגת החכמה, גם אדם שלא חסר לו שום אמצעים להשיג כל מה שירצה - להשגת החכמה יצטרך עמל ויגיעה.

הנגש ללמד את תורת ישראל בשטחיות, לא יראה באור החכמה, עד שיעמל בה ויראה לפניו חכמה אינסופית. 'הכף בה והכף בה דכלה בה'.

הסיפור באדיבות "שלום לעם"

- 'האם ראה אדוני המלך מימיו שדה גזר בעונתו?'

- 'לא, לא ראיתי, אמר המלך, מכיר אני אותו רק כשם שהוא עולה על שלחני מרהיב עין בצבעו, וטוב בטעמו'.

- 'אם תסלח לי אדוני המלך, אבקש שתצוה להכין את המרפבה המלכותית, נצא אל השדה ותבין הכל'.

הפקדה נתנה, המרפבה המלכותית הוכנה, המלך והיועץ נכנסו פנימה, היועץ הורה לעגלון לצאת אל מחוץ לעיר לשטחי המרעה ולשדות הגדול.

לאחר פסעה קלה של נסיעה באויר הצח, יצאו מהמרפבה והחלו מטילים באויר הצח.

- 'אדוני המלך, תוכל לומר בבקשה מה יש כאן בשדה שלידנו?'

המלך שראה לפניו שדה ירק, וצפה בסוסים שלועסים בתאבון מהעשב הירק שבו, תאר את מה שהוא רואה.

התכופף היועץ, אחז בצרור עלים ירקים, משך בחזקה, ומן האדמה עלה גזר כתם ובושל.

'זה לא סתם ירק, אדוני המלך, זה גזר'.

המלך צדן לא הבין את פשר החידה. הוא הביע את תמיהתו בקול.

היועץ הסביר: 'אדוני המלך, התבוננתי כבר מזמן והגעתי למסקנה, כי החכמה כמוה כגזר הזה, מנחת היא לפנינו, ממש מתחת הרגלנו, ואין אנו מבחינים בה. גם אלו ששכר כן שמים לב, כמוהם כאותו סוס הלועס

חרובים לט"ו בשבט

"ילדים, השבוע יחול ט"ו בשבט!", הכריז המורה בתחילת השיעור.

אברי שמח שט"ו בשבט מגיע. כמו כל הילדים, הוא אהב לצאת לנטיעות, אבל עוד יותר מהנטיעות אהב אברי את "סדר ט"ו בשבט", אותו ערך סבו בביתו מדי שנה.

ואכן, הגיע ליל ט"ו בשבט, ואברי ומשפחתו נסעו לביתם של סבא וסבתא במושב. השולחן הארוך היה ערוך בטוב טעם, וקערות רבות מלאות במיני פירות עטרו אותו. ריחותיהם של הפירות השונים יצרו אווירה מיוחדת וכל המשפחה ישבה אל השולחן.

"השנה אני רוצה לספר לכם דבר מיוחד", פתח סבא בדבריו. כל המשפחה היטתה אוזן קשבת. "זה היה לפני כשישים שנה. באותה העת היינו עדיין במרוקו, מקום הולדתנו. משפחתנו היתה דלת אמצעים וחיינו בדוחק, אך לא התלוננו.

והנה, יום אחד אני רואה את אבי יושב בפנים עצובות על הכיסא שבסלון הבית. 'מה קרה, אבא?', שאלתי אותו.

'לא, שום דבר', הוא ענה אך ידעתי שהוא מנסה להסתיר ממני את צער.

'אבא, אני רואה שאתה עצוב. אולי תספר לי?', ביקשתי.

'בני, אתה יודע בוודאי שהיום בערב יחול ט"ו בשבט. בכל שנה אנחנו זוכים לאכול פרי מפירותיה של ארץ ישראל, פתח אבי בדבריו. בכל שנה אבי השתדל מאוד להשיג פרי כלשהו מארץ ישראל הרחוקה. לפעמים היו אלה אפילו מספר שקדים יבשים. העיקר שיהיה משהו

מארץ הקודש. 'השנה לא הצלחתי להשיג פרי מארצנו הקדושה', אמר אבי, והרגשתי את הצער שבקולו.

'מה, לא מצאת מי שיביא לנו פרי?', שאלתי.

'בני, אתה יודע שמצבנו הכלכלי אינו כפי טוב. הצלחתי למצוא סוחר מארץ ישראל שבידו שני חרובים מהארץ. אך לא היה בידי את הסכום שהוא דרש', אמר אבי בצער, ואני הצטערתי מאוד לראותו בכך, אך לא היה בידי לעזור.

סבא הפסיק את ספורו והסתכל עלינו. "בני ונכדיי האהובים. ראו כמה צער הצטער אבי על כך שלא עלה בידו להשיג פרי מארץ הקודש! ועכשיו, ראו איך זיכנו ה' לשבת כאן בארץ הקודש, לאכול מפריה ולשבוע מטובה! ברוך ה' ברוך ה'!". ההתרגשות ניכרה בקולו של סבא, והשמחה מילאה את לב כל בני המשפחה.

"רגע, סבא, ומה היה בסוף הסיפור?", שאלה פתאום רינה, אחותו של אברי.

סבא חיך והמשיך לספר: "החלטתי שאני חייב להביא את החרובים האלה לאבי. יצאתי מהבית, מצאתי את הסוחר ההוא והצעתי לו: 'תן לי את החרובים, ואני אעבוד אצלך במשך כל שהותך כאן במרוקו!'

הסוחר נדהם מהצעתי, חשב מעט ואמר: 'אהבת הארץ שלך נוגעת לליבי. קח, קח את החרובים וחזור לשלום אל אביך. אינך צריך לשלם לי מאומה.

בהתרגשות רבה נטלתי את החרובים ובקפיצות עליזות שבתי אל אבי, כשבידי מתנה נפלאה מארץ ישראל.

פניה במשחקים

נכון או לא

1. עמוד האש האיר ביום ועמוד הענן בלילה.
2. קריעת ים סוף היתה בלילה.
3. פרעה בעצמו רדף אחרי בני ישראל.
4. הרוח שנשבה בזמן קריעת הים היתה רוח צפונית.
5. אהרון נטה את ידו ואז נבקע הים.
6. בני ישראל אמרו את השירה לאחר שהמצרים טבעו.
7. מרים לקחה תוף בידה ושרה עם הנשים.

חידת חדגא:

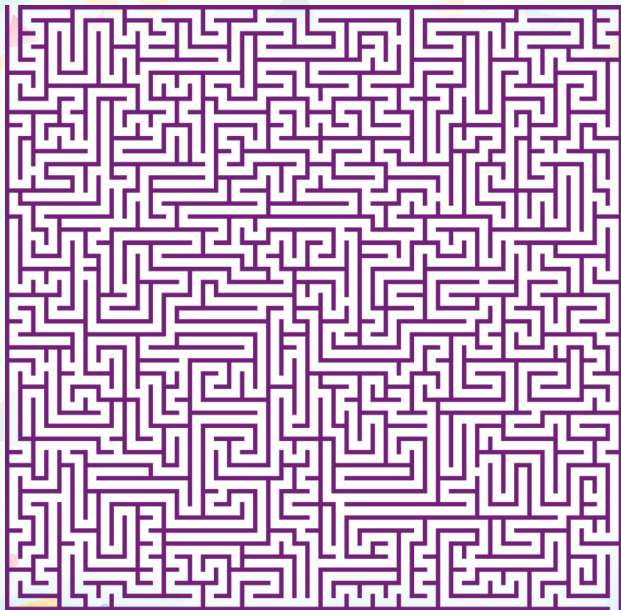
מִצְאֻ אֶת הַמְסַפְּרִים הַבָּאִים בַּפְּרָשָׁה 'בְּשִׁלַּח': 40, 70, 12, 600

חידת פולקע:

כתב חידה: בפרשה, פורים מגיע אחרי פסח. מה הכוונה?

מבוך

האם תצליחו לעבור מצד אחד של המבוך אל הצד השני?

סביב השולחן

חיימק'ה

נעמה

יונתן

בני: אני לא מבין, למָה כָּל פַּעַם מַחֲדָשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֵיוּ צָרִיכִים לְהִתְלוֹנֵן שָׂאִין לָהֶם אֲכָל אוֹ מִים, וְאָז ה' נָתַן לָהֶם מֶן, שָׁלוֹ וּמִים. הֲרִי בְּרוּר שֶׁה' תִּכְנֶן לִתֵּן לָהֶם אֲכָל וְלֹא לְהִמִּית אוֹתָם בְּרָעַב, אֲזַי לָמָּה הוּא לֹא נָתַן לָהֶם בְּלִי שֶׁהֵם יִצְטָרְכוּ לְבַקֵּשׁ?

טליה: נכון, וְאָז הֵם גַּם לֹא הָיוּ נִעְנָשִׁים עַל הַתְלוֹנוֹת שֶׁלָּהֶם!

נעמה: זוֹ שְׁאֵלָה מְעִינָת. אֲנִי חוֹשֶׁבֶת שֶׁזֶה מְזִכֵּיר לִי מִשְׁהוּ מִבְּרִיאַת הָעוֹלָם, מִשְׁשֶׁת יְמֵי בְּרָאשִׁית.

יונתן: מָה, לֵאדָם הָרִאשׁוֹן לֹא הָיָה מָה לֵאכֹל?

נעמה: לֹא בְּדִיק. חֲכָמֵינוּ אָמְרוּ שֶׁלְמִרוֹת שֶׁהַצִּמְחִים נִבְרְאוּ בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי, בְּכָל זֹאת הֵם לֹא מִשֶּׁשׁ צָמְחוּ. אֲזַי זֹכְרִים לָמָּה?

בני: נִרְאֶה לִי שֶׁזֶה קִשּׁוֹר לְגֶשֶׁם... אוֹלֵי פֶשׁוּט לֹא יֵרֵד גֶּשֶׁם!

נעמה: אֲתָה בִכּוֹן. חֲז"ל אָמְרוּ שֶׁהַצִּמְחִים הִמְתִּינוּ עַד שֶׁיָּבֹא הָאָדָם וְיִבְנוּ שִׁצְרִיר וְאֵת הַגֶּשֶׁם, יִתְפַּלֵּל עָלָיו וְאָז הַגֶּשֶׁם יָבוֹא וְיִצְמִיחַ אֶת הַכֹּל.

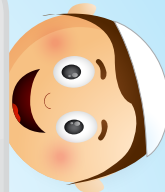
טליה: אֲכָל לָמָּה? לָמָּה ה' לֹא הִבִּיא אֶת הַגֶּשֶׁם בְּלִי שֶׁהָאָדָם יִבְקֵשׁ?

בני: זוֹ בְּדִיק אֹתָהּ הַשְׁאֵלָה שֶׁשְׁאֵלְנוּ מִקֵּדָם!

נעמה: נִכּוֹן! ה' רוֹצֶה שֶׁהָאָדָם יִתְפַּלֵּל אֵלָיו. כִּכֶּה יִהְיֶה לֵאדָם קִשּׁוֹר עִם בּוֹרֵא הָעוֹלָם! לָכֵן ה' נִמְנָע לְמַעַמִּים מִלִּתֵּן לֵאדָם אֶת מָה שֶׁהוּא צָרִיךְ, וְאֲזַי הָאָדָם מִבְּחִין בְּכָךְ שֶׁעָלָיו לְהִתְפַּלֵּל וּלְבַקֵּשׁ מִה, ה' שׁוֹמֵעַ לְבִקְשָׁתוֹ וְנוֹתֵן לוֹ אֲכָל וּמִים - וְכִכֶּה נּוֹצֵר קִשּׁוֹר בֵּין הָאָדָם לָה'!

בני: עֲכָשָׁיו אֲנִי מִבִּין! ה' רָצָה שֶׁבְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִתְפַּלְלוּ אֵלָיו, וְלָכֵן הוּא חִקָּה וְלֹא נָתַן לָהֶם אֲכָל וּמִים, עַד שֶׁהֵם בִּקְשׁוּ מִמֶּנּוּ!

בני

טליה

נעמה, בני, טליה, יונתן וחיימק'ה הם חמישה אחים חמודים במשפחת לוי.

מדי שבת אחרי הצהריים נעמה הגדולה מושיבה את כולם סביב השולחן, והם מדברים על נושא

מעניין בפרשת השבוע. הצטרפו אליהם!